

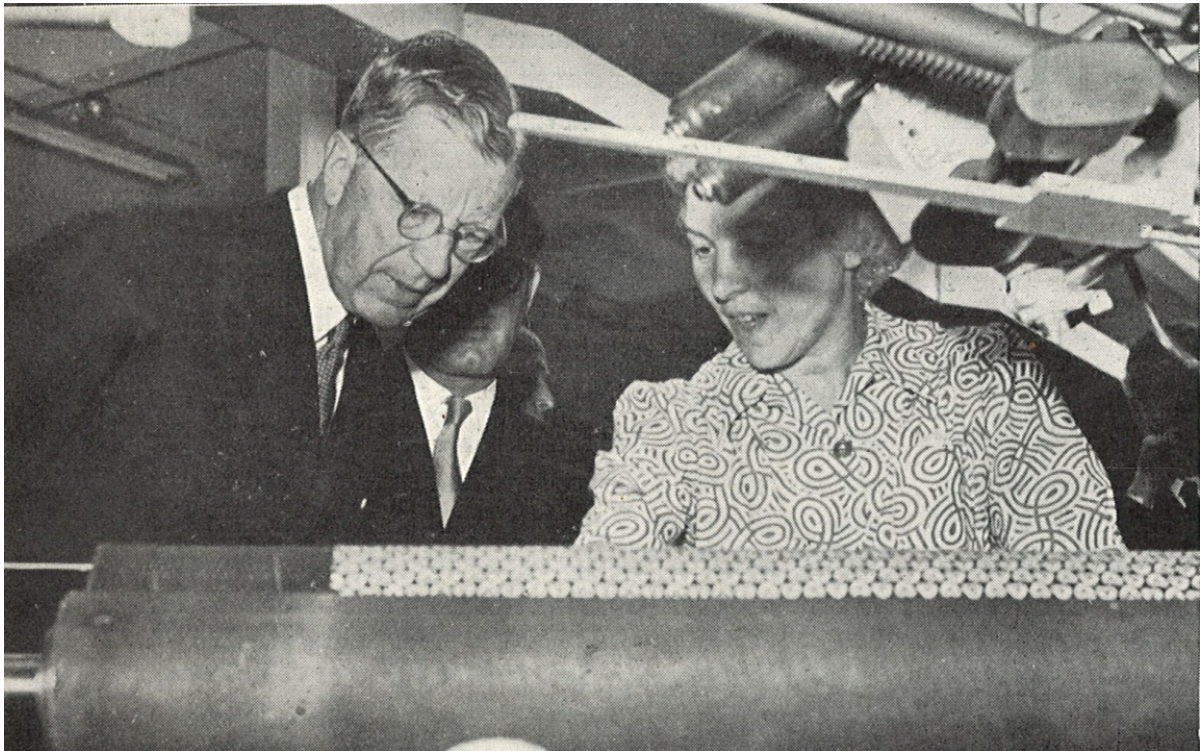

Kungabesöket i Rydboholm 1951

På sin eriksgatan genom Västergötland gjorde Hans Majestät konung Gustav VI Adolf den 15 augusti Rydboholm den äran och gästade familjen Clas Erikson. Efter en ansträngande dag, fylld av officiella uppvaktningar i Borås, anlände konungen vid halv sextiden till Rydboholm för att intaga middag i direktörsvillan, och familjen Erikson fick också den stora äran att upplåta natthärbärke för vår landsfader. Naturligtvis gick rydboholmarna man ur huse för att hylla sin konung, och massor av folk från bygden runtomkring sökte sig till Rydboholm för att få vara med. Det blev också en ståtlig hyllning, i vilken deltog en folkmassa, som till storlek minst åtta gånger översteg vårt brukssamhälles invånarantal, och man fick tydliga bevis för hur omtyckt vår konung är.

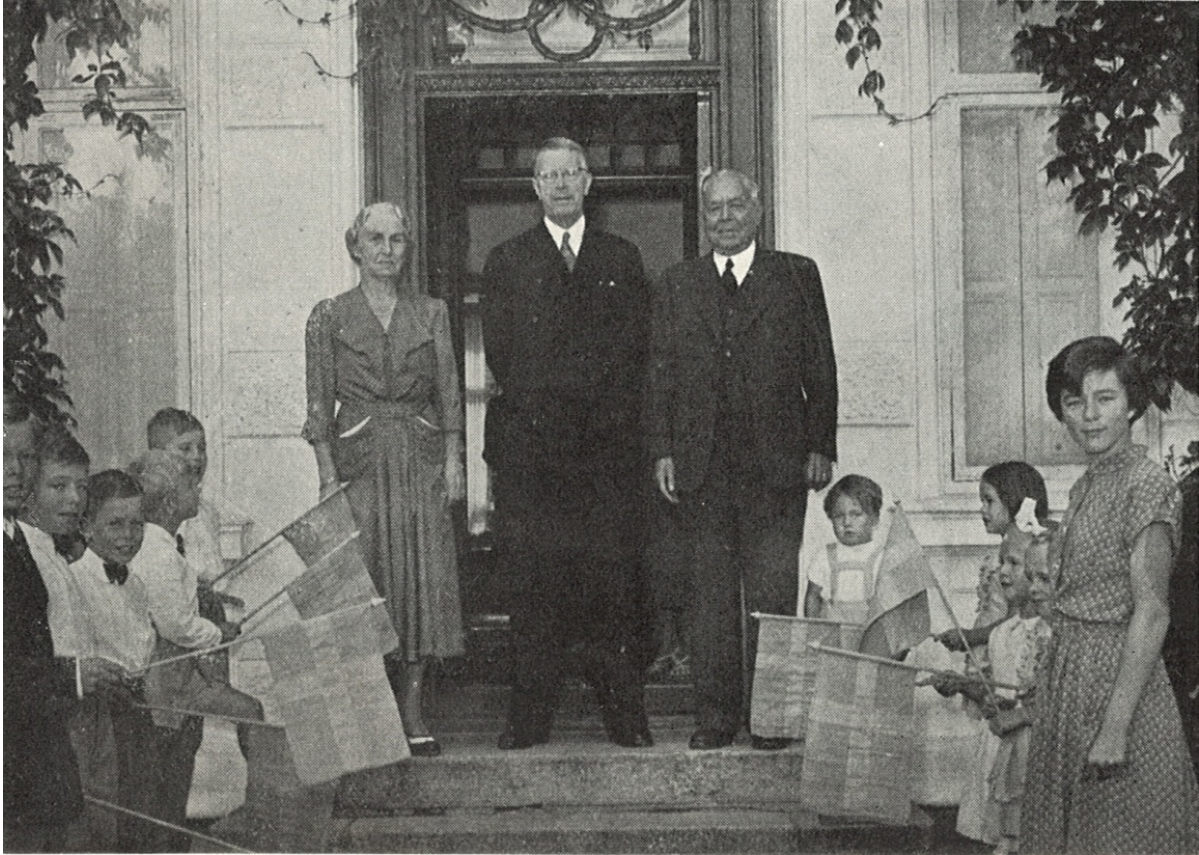

Men så visade han sig också vara precis sådan, som folk vill ha honom, enkel och naturlig, fullständigt fri från choser. Konungen anlände tillsammans med sin uppvaktning till Rydboholm på exakt utsatt tid och mottogs av direktör Clas Erikson, som på direktörsvillans trappa hälsade sin höge gäst välkommen. Några hundra rydboholmare kantade vägen upp till villan för att få se en skymt av konungen, som också glatt vinkade åt alla håll. Så mycket fick man emellertid ej se av honom denna gång, men den som kom tillbaka klockan 9.15 fick sitt lystmäte stillat.

Redan på väg till kungahyllningen kunde man se, att intresset för att få delta i den sträckt sig långt utanför Rydboholms gränser. En ständig ström av människor var på väg upp mot villan och alla tänkbara parkeringsutrymmen var upptagna av minst 500 bilar. Klart var, att hyllningen skulle nå en omfattning, som ingen kunnat drömma om. Man fick också vara med om en stämningsfylld högtidsstund med en inramning, som påminde något om sagans värld. En välarrangerad belysning lyste upp villans fasad mot trädgården samt den terrass, där konungen så småningom skulle visa sig. Nere i trädgården hade Kinnarumma sockens tre kyrkokörer, för dagen sammanslagna till en kör under kantor Strands ledning, tagit plats. Bakom och vid sidorna av kören stod folk i mycket täta led, och säkra bedömare uppskattade antalet till cirka 5.000. Kvällen var underbart vacker och ljum, och i ett månsken, som väl endast kan framkallas just av augustimånen, fick belysningen något av ett trolskt skimmer över sig. På utsatt klockslag öppnades dörrarna och konungen med uppvaktning trädde ut på terrassen, hälsad av en spontan applåd från folkmassan. Kören tog så upp "Västgötasången" och fortsatte med psalm 511: 4 och 5. Pastor Schiller utbringade sedan ett leve för konungen, vilket kraftigt besvarades av folket, som därefter stämde i, när kören som avslutning sjöng Kungssången. Konungen, som hela tiden tycktes trivas, gick därefter ned i trädgården och tackade kören för sången och uttryckte sin förtjusning över det sätt, på vilken den framfördes. Innan han åter gick tillbaka till terrassen, samtalade han en stund med körledaren. Folkets hyllning tog sig uttryck i smattrande applåder, och när så Du gamla, Du fria togs upp sjöng såväl gammal som ung med, och de allvarliga ansiktena talade tydligt för, att mången djupt gripits av den högtidliga ceremonien.

När sången tystnat utbringade konungen ett leve för Sverige, och de kraftiga hurraropen var en pampig avslutning på den vackra och innerliga hyllningen.

Konungens färd skulle på morgonen gå vidare till Ulricehamn och något besök på rydboholmsfabrikerna var ej planerat. Vid middagen hade emellertid majestätet uttalat önskemål om att få se något av fabriken. Så blev det också, och klockan 9 på morgonen kunde direktör Arne Erikson och ingenjör Olof Torsvik hälsa honom välkommen vid fabriksporten i Rydboholm till en hastig visning av fabriken. Majestätet visade sig mycket intresserad av de tekniska finesserna och ställde en hel del frågor om tillverkningen både till sina ledsagare och till arbetarna. Säkert skulle han ha velat ägna mer tid åt besöket, men tiderna för dagens program måste ju hållas, och sedan han skrivit sitt namn i bolagets Gästbok lämnade han Rydboholm, efterlämnande ett intryck av en fin personlighet, av en man, som man gärna ser upp till med vördnad. Hans vänlighet mot alla liksom hans beslutsamhet i varje liten handling kom en att förstå, att han som första man vid behov kommer att följa sitt valspråk: Plikten framför allt!